

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

Av: Shaykh Ibn Baz

All lov och pris tillhör Allah, världarnas Herre. Den goda slutet tillhör de gudsmäktiga. Må frid och välsignelser vara över Hans tjänare, Hans sändebud, Hans älskade och utvalde bland skapelsen – vår profet, vår ledare och vår mästare Muhammad, son till Abdullah – samt över hans familj, följeslagare och alla som följer hans vägledning fram till Domedagen.

Därefter: Allah (upphöjd är Han) sände sin profet Muhammad ﷺ med vägledning och sanningens religion – islam – vilket är samma religion som Allah sände alla sändebud med. Han säger:

”Sannerligen är religionen hos Allah islam.” [Aal Imraan: 19]

Och Han säger:

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

”Och den som söker en annan religion än islam, det kommer inte att accepteras från honom, och i det yttersta livet kommer han att vara bland förlorarna.” [Aal Imraan: 85]

Islam är alltså den religion som Allah sände med alla sändebud – från den första, Noa, till den sista och slutgiltiga, vår profet Muhammad (frid vare med honom). Det var även den religion som vår fader Adam följde, då Allah sände honom som profet till sig själv och sina efterkommande med en lag Han lärde honom och föreskrev för honom. Han och hans efterkommande följde den tills Allah sände Noa (frid vare med honom).

Islam innebär att man underkastar sig Allah, lyder Hans befallningar och avstår från Hans förbud – detta är islam.

Grunden och kärnan i islam är att erkänna Allahs enhet (tawheed) och att tillägna Honom all dyrkan uppriktigt. Detta är islams fundament: att all dyrkan – såsom åkallan, fruktan, hopp, bön, fasta, slakt, löften och annat – ska riktas enbart till Allah. För detta syfte sände Allah alla sändebud, såsom Han säger:

”Vi har sänt till varje folk ett sändebud: ’Dyrka Allah och undvik taghoot.’” [An-Nahl: 36]

Betydelsen av *”dyrka Allah”* är att man ska tillägna Honom ensam dyrkan (tawheed), och *”undvik taghoot”* betyder att man ska avstå från att dyrka något annat än Allah. *Taghoot* är allt som dyrkas vid sidan av Allah – vare sig det är ett träd, en sten, en avgud, en stjärna eller något annat – allt detta är taghoot.

Men om det som dyrkas inte är nöjt med detta, såsom profeterna, änglarna och de rättfärdiga, då är taghoot i detta fall djävulen som kallade till deras dyrkan och förskönade den för människorna, medan de själva är fria från detta.

Så islams kärna är: att tillägna all dyrkan enbart Allah och att förneka all annan dyrkan – det vill säga att man förkastar och ogiltigförklarar all annan dyrkan och betraktar den som avgudadyrkan (shirk) mot Allah (upphöjd är Han).

Så sände Allah alla sändebud – från den förste, Noa, till den siste och slutgiltige, Muhammad (frid vare med dem alla). På samma sätt

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

undervisade Allah Adam och föreskrev för honom en väg, så han dyrkade endast Allah. Likaså följde hans avkomma hans religion (frid vare med honom), fram till dess att avgudadyrkan uppstod bland Adams barn under Noas tid (frid vare med honom).

Varje sändebud förmedlade till sitt folk att han var sänd till dem för att uppmana dem till att erkänna Allahs enhet och tillägna Honom all dyrkan. Noa (frid vare med honom) sade till sitt folk: **"Dyrka Allah - ni har ingen annan gud än Honom."** [Al-A'raaf: 59]

På samma sätt gjorde Hud, Salih, Shu'ayb, Ibrahim, Lot och andra - alla sade till sina folk:

"Dyrka Allah - ni har ingen annan gud än Honom." [Al-A'raaf: 65]

Mose (frid vare med honom) sade till sitt folk:

"Dyrka Allah - ni har ingen annan gud än Honom." [Al-A'raaf: 59]

och:

"Er Gud är endast Allah - det finns ingen gud utom Honom. Han omfattar allt med Sin kunskap." [Ta-Ha: 98]

Och även Jesus, Marias son (frid vare med honom), sade till sitt folk:

**"Jag sade inte till dem något annat än det Du befallde mig:
'Dyrka Allah, min Herre och er Herre.'" [Al-Maa'idah: 117]**

På samma sätt, när Allah sände Muhammad ﷺ, sade han till sitt folk: **"Dyrka Allah - ni har ingen annan gud än Honom."** Och han undervisade dem och sade:

**"Säg: Det finns ingen gud utom Allah, så kommer ni att lyckas."
[1]**

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

Detta är alltså alla sändebuds budskap: de kallade folken till att erkänna Allahs enhet och att tillägna Honom all dyrkan. De vände sig till Honom, upphöjd är Han, i alla sina behov – i sin tillit, sin fruktan, sitt hopp, i sin önskan om Paradiset, sin rädsla för Helvetet, i sin bön om försörjning och hälsa. De fruktade Honom, hoppades på Honom, bad till Honom, fastade, offrade och gav löften – allt i hopp om Hans belöning och i fruktan för Hans straff.

Profeten Muhammad ﷺ stannade bland sitt folk i Mekka i tio år och kallade dem till att erkänna Allahs enhet (tawheed) före allt annat. Han förbjöd dem att begå shirk – det vill säga att fästa sig vid något annat än Allah, såsom träd, stenar, avgudabilder och liknande. Han brukade säga till dem:

"Mitt folk, säg: Det finns ingen gud utom Allah, så kommer ni att lyckas." [2]

Det är viktigt att påpeka att sådant som rör fysiska, påtagliga orsaker inte räknas som shirk och motsäger inte tawheed. Det handlar om verkliga, sinnliga orsaker i samverkan med närvarande och levande människor – detta är inte shirk på något sätt. Om en människa säger till sin bror eller någon annan: "Gör det här", "Hjälp mig med detta", "Reparera min bil", "Arbeta på min gård", "Hämta det här åt mig", "Bär detta tunga föremål" – och den tilltalade har förmågan att göra det och man vet att han kan det – då är detta sinnliga, tillåtna handlingar. Det finns inget shirk i detta och inget förbjudet.

Det som menas med att endast åkalla Allah, frukta Honom och hoppas på Honom gäller sådant som inte har med sinnliga orsaker att göra, särskilt inte med en närvarande, kapabel person. Om någon är närvarande och levande, och hans bror eller vän eller någon annan ber honom: "Gör det här", "Hjälp mig med detta", antingen mot betalning eller utan, så är detta inte shirk. Det motsäger inte tawheed. Det är sinnliga, tillåtna handlingar som även sändebuden och muslimerna har gjort – det är inte shirk.

Om någon säger: "O du, gör detta", "Be till Allah för mig", "Be om förlåtelse för mig", "Hjälp mig med detta", "Stöd mig i detta" – i sådant som den andre kan göra eller höra, vare sig det sker muntligt, skriftligt, via telefon eller telex – i saker som han har förmåga att göra – så är detta inte shirk.

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

Shirk är däremot att åkalla en död, ett livlöst föremål, eller en levande person som man tror har makt att styra universum eller har en särskild förmåga att påverka det utan Allahs vilja. Det är detta som sändebuden kom för att förbjuda och varna mot.

Men sinnliga, kända handlingar som en människa gör med en annan levande, närvarande person – vare sig det sker direkt, via skrift, telex eller telefon – är tillåtna och inte förbjudna. De är inte shirk på något sätt. Som Allah säger i surah Al-Qasas:

”Då bad honom om hjälp den som var från hans folk mot den som var från hans fiender.” [Al-Qasas: 15]

Detta är viktigt att förstå, eftersom vissa okunniga människor kan förväxla detta.

Det är också viktigt att veta att en grundläggande del av islam är tron på Muhammad ﷺ – att han är Allahs sändebud, sänd till hela mänskligheten. På samma sätt gäller detta alla tidigare sändebud. För att en människas islam ska vara giltig och för att hon ska räknas som muslim, måste hon erkänna och tro på de tidigare sändebuden.

Under Noas tid måste man tro på Noa. Under Huds tid måste man tro på Hud – tillsammans med tawheed och uppriktig dyrkan av Allah. Detsamma gäller under Salihs, Shu’aybs, Ibrahims, Lots, Josefs, Isaks och Jakobs tid.

Likaså under Moses och Arons tid – de två som Allah uppenbarade Tora till – måste man tro på dem, erkänna Allahs enhet, dyrka Honom uppriktigt och tro att Mose och Aron är sändebud från Allah.

Om någon erkänner Allahs enhet, dyrkar Honom ensam och följer Hans befallningar, men inte tror på sändebuden – då är hans islam inte giltig.

Efter att Jesus (’Isa) sändes, var det nödvändigt att tro på honom. Judarna som inte trodde på Jesus blev därmed förnekare (kuffar), eftersom de inte trodde på honom – även om de erkände Allahs enhet, dyrkade Honom, fastade och bad – så räknas de inte som muslimer förrän de tror på det sändebud som de mötte och visste hade kommit från Allah. Det är alltså ett måste att tro på honom, såsom Jesus (frid vare med honom).

Och efter Jesus, när Muhammad ﷺ kom, blev det obligatoriskt att tro på

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

honom. Den som inte tror på honom är en förnekare, även om han tror på alla tidigare sändebud. Det är ett måste att tro på Muhammad ﷺ och det budskap som Allah sände honom med till hela mänskligheten – både människor och djinner. Det krävs att man erkänner Allahs enhet och tillägnar Honom all dyrkan. Det krävs att man tror på alla sändebud, inklusive deras sista och främsta – vår profet Muhammad ﷺ.

Det är nödvändigt att tro på honom och att han verkligen är Allahs sändebud till både människor och djinner (de två skapade släktena), och att han är den sista profeten – efter honom kommer ingen annan profet. Islam är inte giltigt för någon som levt under eller efter Muhammads ﷺ tid, om han inte tror på alla profeter från Adam till Muhammad ﷺ.

Man måste tro på dem och vara övertygad om att de var sanna, att de var Allahs profeter, att Han uppenbarade till dem och att de förmedlade det som uppenbarades till dem. De fullgjorde sitt uppdrag, förmedlade budskapet, var trogna och vägledde sina folk utan att brista i sitt ansvar. Man måste tro på detta – och på deras sista, Muhammad ﷺ.

Det är nödvändigt att tro på att han förmedlade budskapet, fullgjorde sitt uppdrag, vägledde sin ummah och utförde det som ålåg honom – frid och välsignelser vare över honom – tills Allah tog hans själ. Han är den sista profeten, efter honom kommer ingen annan. Han är sänd till både människor och djinner, och det är obligatoriskt för alla ansvariga individer bland dessa två grupper att tro på honom och följa hans lag.

De kan inte vara muslimer, och islam är inte giltigt, utan detta.

Allah säger:

"Säg: Vi tror på Allah och på det som har uppenbarats för oss, och på det som uppenbarades för Abraham, Ismael, Isak, Jakob och stammarna, och på det som gavs till Mose och Jesus och det som gavs till profeterna från deras Herre. Vi gör ingen åtskillnad mellan dem, och vi underkastar oss Honom." [Al-Baqarah: 136]

Allah klargör att det är obligatoriskt för de ansvariga i denna ummah att säga detta – det vill säga att tro på alla sändebud och det de kom med.

Och Han säger:

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

”Skriv för oss det goda i denna värld och i det hinsides – vi vänder oss ångerfullt till Dig. Han sade: ’Mitt straff drabbar den jag vill, men Min barmhärtighet omfattar allt. Jag ska skriva ner den för dem som fruktar (Mig), ger zakat och de som tror på Våra tecken – de som följer Sändebudet, den olärde Profeten, som de finner omnämnd hos sig i Tora och Evangeliet. Han befäller dem det goda, förbjuder dem det onda, tillåter dem det goda och förbjuder dem det orena, och befriar dem från deras bördor och bojor. De som tror på honom, vördar honom, hjälper honom och följer det ljus som har sänts ner med honom – de är de framgångsrika.” [Al-A’raaf: 156-157]

Sedan sade Allah:

”Säg: O människor! Jag är Allahs sändebud till er alla.” [Al-A’raaf: 158]

Och i en annan vers:

”Vi har inte sänt dig annat än till hela mänskligheten, som en förkunnare av glädjebudskap och en varnare.” [Saba’: 28]

Detta visar att det är obligatoriskt att tro på alla sändebud, och att Allah sände dem som förkunnare av glädje och varnare, såsom Han säger:

”Sändebud som förkunnar glädje och varnar.” [An-Nisaa: 165]

De är sändebud till skapelsen – varje sändebud till sitt folk – för att varna dem och ge dem glädjebud: att ge dem hopp om Paradiset om de lyder och följer vägen, och att varna dem för Helvetet om de inte lyssnar.

Så var det också med Muhammad ﷺ: Allah sände honom som en förkunnare och varnare. Han ger glädjebud till folket om Paradiset, lycka, ära och seger om de svarar på hans kallelse, och han varnar dem för Helvetet, förlust, förnedring och olycka om de motsätter sig hans budskap och inte följer det han kom med – frid vare med honom.

Av detta förstår vi att det är en plikt att tro på alla sändebud och att bekräfta deras sanning. Den som mötte Muhammad ﷺ måste tro på

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

honom, bekräfta honom och underkasta sig hans lag. På så sätt träder man in i islam, eftersom islam är att underkasta sig Allahs befallning och tro på Honom. Därför kallas det "islam" – som i versen:

"Sannerligen är religionen hos Allah islam." [Aal Imraan: 19]

Det vill säga: underkastelse. Man säger: "Så och så har underkastat sig till den och den" – det vill säga han har böjt sig, ödmjukat sig och följt hans befallning.

Muslimerna är alltså de som underkastar sig Allahs befallning och lyder det som Hans profet Muhammad ﷺ kom med, vilket också bekräftas i Hans bok – Koranen. Det finns inget islam utan detta. Man är inte muslim och har inget islam utan att tro på de tidigare sändebuden och det de kom med, och att tro på Muhammad ﷺ, bekräfta honom och underkasta sig hans rena lag – med kärlek, uppriktighet, sanning, hopp och fruktan – inte med lögn, hyckleri eller för att visa upp sig.

Varje sändebud från Allah – frid vare med dem – förmedlade till sitt folk allt gott han visste för dem, rådde dem och vägledde dem. Likaså förmedlade han allt ont han visste om, för att varna dem. Sådan var varje sändebud, eftersom sändebuden är de mest uppriktiga, mest trofasta och mest fulländade i tro.

Varje sändebud kallade sitt folk till allt gott han kände till – i deras religion och världsliga liv – och varnade dem för allt ont han kände till – i deras religion och världsliga liv.

Det är bekräftat att Allahs sändebud Muhammad ﷺ sade:

"Allah har inte sänt någon profet utan att det var en skyldighet för honom att vägleda sitt folk till det bästa han visste för dem, och att varna dem för det värsta han visste för dem." Denna hadith återgavs av Imam Muslim i hans *Saheeh*

Så förmedlade vår profet Muhammad ﷺ till denna ummah allt gott han visste för dem, och varnade dem för allt ont han visste om. Han kallade dem till ädla karaktärsdrag och goda handlingar, och varnade dem för dålig moral och onda gärningar – precis som sändebuden före honom, frid

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

vare med dem. Han ﷺ sade:

"Jag har endast blivit sänd för att fullborda god moral." [4]

I en annan version: **"...för att fullborda ädla karaktärsdrag."**

Allah sände honom för att kalla människor till god moral och goda handlingar, och för att varna dem för dålig moral och onda handlingar.

Sändebuden – frid vare med dem – brukade, när de undervisade folket om deras Herre och Skapare, Hans enhet och uppriktiga dyrkan, samt tron på sändebuden, även förmedla vad Allah har förberett för dem i Paradiset, och vad Han har förberett i Helvetet för dem som trotsar Honom.

Allt detta är en del av den fullständiga trosläran – islams troslära. Sändebuden undervisade, tillsammans med läran om Allahs rättigheter, Hans enhet, Hans namn och egenskaper, även om det som hör till tron: tron på Allahs änglar, som Han skapade för att dyrka Honom.

Änglarna är skapade av ljus, och alla är ädla tjänare, som Allah säger:

"Nej, de är ädla tjänare." [Al-Anbiyaa: 26]

Allah skapade dem för att dyrka och lyda Honom. Han skapade dem av ljus och gav dem uppdrag att utföra Hans befallningar bland Hans tjänare. Sändebuden förmedlade detta så att människorna skulle tro på dem – att de är ädla änglar, skapade av Allah för att lyda Honom och utföra Hans befallningar.

Människan (Adams barn) skapades av jord, änglarna av ljus och jinnerna av eld. Det finns alltså tre slags skapelser: änglar av ljus, jinner av eld och människor av jord.

Sändebuden förklarade detta, och de himmelska skrifterna bekräftade det – såsom Tora, Evangeliet, Psalmerna och Koranen.

Sändebuden undervisade också om de uppenbarade skrifterna – Tora, Evangeliet och andra – och om det som hör till tron på det kommande livet: uppståndelsen, återuppväckelsen, räkenskapen, domen och att stå inför Allah på Domedagen.

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

Människorna kommer att uppstå ur sina gravar och dömas efter sina handlingar. Den som har lytt och följt sändebuden kommer att få Paradiset på Domedagen – en ädel boning där allt som själen önskar och ögat njuter av finns.

Det är en plats som Allah har förberett för dem som lyder Honom. Där finns all godhet, all välsignelse, ett evigt liv utan oro, utan sjukdom, utan död, utan sorg – bara evig lycka. Inget urin, ingen avföring – bara evig njutning och ett liv i frid för den som fruktar Allah och lyder Hans sändebud.

Det finns också en annan boning – Helvetet – för dem som motsatte sig sändebuden, vägrade underkasta sig deras budskap och inte följde dem.

Dessa människor får den andra boningen: förnedringens boning, straffets boning, plågans boning. Dess invånare är i ständig plåga:

”De ska inte dö där så att de slipper, och inte heller ska deras straff lindras. Så belönar Vi varje förnekare.” [Faatir: 36]

Men Paradisets folk är i ständig lycka, evig godhet och hälsa, som Allah säger:

”Sannerligen, de gudsmedvetna ska vara i trädgårdar och källor. Gå in i dem i frid och trygghet. Och Vi ska ta bort allt agg ur deras hjärtan – som bröder, på soffor vända mot varandra. Ingen trötthet ska drabba dem där, och de ska inte fördrivas därifrån.”
[Al-Hijr: 45-48]

Och om Helvetet säger Allah:

”Sannerligen, de skyldiga ska vara i Helvetets plåga för evigt. Det ska inte lindras för dem, och de kommer att vara förtvylade där. Vi har inte gjort dem orätt, utan det var de som var orättfärdiga. Och de ropar: ’O Malik, låt din Herre göra slut på oss!’ Han svarar: ’Ni ska förbli där.’” [Az-Zukhruf: 74-77]

Det vill säga: de ska förbli i förnedringens boning – Helvetets boning.

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

Och i en annan vers säger Han:

”Det ska inte dömas över dem så att de dör, och inte heller ska deras straff lindras. Så belönar Vi varje förnekare.” [Faatir: 36]

Och Han säger också om dem: **”Den som kommer inför sin Herre som en brottsling – för honom är Helvetet, där han varken dör eller lever.”** [Ta-Ha: 74]

Allah – upphöjd är Han – har genom sina sändebud klargjort de gudsmedvetnas öde, de som följer sändebuden: Paradiset och ära i en boning som Allah har förberett för dem. Där finns allt som själen önskar och ögat njuter av – floder, jungfrur (hur al-‘ayn), kött, goda drycker, vackra kläder och andra former av njutning.

Och Han har förberett en annan boning, som sändebuden har beskrivit och som Allah har nämnt i sina skrifter – förnedringens boning, olyckans och straffets boning. Denna boning är för dem som motsatte sig sändebuden och inte följde det de kom med.

Islam är inte fullständig utan denna tro. En människas islam är inte giltig – vare sig hon är man eller kvinna – utan denna tro: tron på återuppståndelsen, uppväckelsen, räakenskapen, domen, Paradiset och Helvetet.

Att Paradiset är för dem som följde sändebuden, och att Helvetet är för dem som motsatte sig dem.

Bland de grundläggande trosartiklarna som man måste tro på – och som bekräftas i Koranens verser och profetens uttalanden – finns också tron på ödet (*qadar*).

Det innebär att Allah visste om allt innan det existerade, att Han skrev ner det hos Sig, att Han räknade och omfattade allt, att Han är Skaparen av allt som existerar, och att det som Allah vill sker, och det Han inte vill sker inte.

Detta öde omfattar fyra grundläggande delar:

1. Tron på att Allah visste allt innan det existerade.
2. Att Han skrev ner allt hos Sig.

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

3. Att Han är Skaparen av allt som existerar, enligt Sin vilja och makt.
4. Att det som Allah vill sker, och det Han inte vill sker inte.

Alla dessa fyra delar är grundläggande aspekter av tron på ödet (*al-qadar*).

1. **Tron på att Allah vet allt:** Man måste tro att Allah, den Upphöjde, har kunskap om allt. Han vet allt som har varit och allt som kommer att ske. Allah säger: **"Sannerligen, Allah har kunskap om allting."** [Al-'Ankaboot: 62] och: **"För att ni ska veta att Allah har makt över allting och att Allah har omslutit allting med Sin kunskap."** [At-Talaaq: 12]
2. **Att Allah har skrivit ner allt:** Allah har nedtecknat allt som ska ske. Han säger: **"Vet du inte att Allah vet vad som finns i himlen och på jorden? Allt detta finns i en bok."** [Al-Hajj: 70] och: **"Ingen olycka drabbar jorden eller er själva utan att det står i en bok innan Vi låter det ske."** [Al-Hadeed: 22]
3. **Att det som Allah vill sker, och det Han inte vill sker inte:** Allah säger: **"Om din Herre hade velat, skulle de inte ha gjort det."** [Al-An'aam: 112]
4. **Att Allah är Skaparen av allt:** Allah säger: **"Allah är Skaparen av allting."** [Az-Zumar: 62]

Allt detta ingår i tron på ödet (*al-qadar*), vilket är en fast grundpelare i tron som tidigare förklarats.

Profeten ﷺ berättade om detta när ängeln Jibril frågade honom om tron. Han svarade:

"Att du tror på Allah, Hans änglar, Hans böcker, Hans sändebud, den yttersta dagen..." [5]

Den yttersta dagen omfattar allt som rör att stå inför Allah, räkenskap, belöning och straff, Paradiset och Helvetet – allt detta ingår i tron på den yttersta dagen.

Och också: **tron på ödet, dess goda och dess onda sidor** [6], vilket betyder att Allah visste allt, skrev ner det, räknade det, och att det Han vill sker

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

och det Han inte vill sker inte. Han är Skaparen av allt och Herre över allt.

Dessa sex trosartiklar är nödvändiga för varje muslim att tro på och vara övertygad om. Allah är den Allsmäktige över allt och den Allvetande om allt.

När Profeten ﷺ berättade för följeslagarna om ödet och att Allah har skrivit ner allt, frågade de honom: "O Allahs Sändebud, om Allah har skrivit allt - varför ska vi då handla?"

Han ﷺ svarade:

"Handla, för var och en är underlättad för det han har skapats till. De som är lyckliga kommer att underlättas för de lyckligas handlingar, och de olyckliga kommer att underlättas för de olyckligas handlingar."

Sedan reciterade han verserna från surah Al-Layl:

"Den som ger och fruktar (Allah), och tror på det bästa - honom ska Vi underlätta till det lätta. Men den som är snål och anser sig själv vara oberoende, och förnekar det bästa - honom ska Vi underlätta till det svåra." [Al-Layl: 5-10] [7]

Så förklarade Profeten ﷺ detta för dem.

Meningen är: Allah har förutbestämt och nedtecknat allt. Han är den som vägleder och ger framgång till den Han vill.

Därför är det människans plikt att handla, anstränga sig och be Allah om vägledning och framgång. Hon ska välja det goda, eftersom Allah har gett henne ett förstånd som skiljer mellan gott och ont, vägledning och villfarelse.

Han har hedrat människan över djuren genom detta stora förstånd. Därför måste människan välja det goda, be sin Herre om vägledning till det och hålla fast vid det. Hon måste också undvika det onda, be Allah om skydd från det, och varna sig själv och andra för det.

Så befallde Allah, den Upphöjde, Sina tjänare genom sändebuden - frid

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

vare med dem – att hålla fast vid det goda, att följa det och att be Allah om vägledning och framgång att kunna ta till sig det och hålla fast vid det. De befalldes också att akta sig för det onda, att hålla sig borta från det och att be Allah om skydd från det. Så lärde Profeten ﷺ dem.

Vi nöjer oss i detta avsnitt med denna allmänna introduktion till islam. I nästa avsnitt – om Allah vill – kommer vi att tala om islams lagar (shari‘a), som sändebuden kom med och undervisade människorna om, efter att de först hade förklarat den troslära som människorna måste tro på angående Allah, den Upphöjde, och det som sändebuden – frid vare med dem – förmedlade i allmänhet.

När det gäller detaljerna i lagarna – såsom bön, allmosor (zakat), fasta, pilgrimsfärd (hajj), jihad och andra föreskrifter, samt det som Allah har föreskrivit i form av att avstå från förbjudna handlingar – så kommer detta att behandlas i ett annat avsnitt, om Allah den Upphöjde vill. Där kommer vi att förklara vad shari‘a innebär: att sändebuden började med trosläran som rör hjärtat och tron, och därefter förklarade de islams lagar som de fått från Allah, för att människorna skulle följa dem och handla enligt dem.

Lagarna består av handlingar och avhållsamhet: vissa saker ska göras, andra ska undvikas. Muhammad ﷺ kom med den mest fulländade och kompletta shari‘a. Han sändes för att fullborda ädla karaktärsdrag. Vi kommer – om Allah vill – att behandla detta i nästa avsnitt.

Jag ber Allah, den Upphöjde, att ge oss alla framgång i det som behagar Honom, att förbättra våra hjärtan och handlingar, och att vägleda oss till Sin raka väg. Sannerligen, Han är den Hörande, den Nära. Må Allahs frid och välsignelser vara över vår profet Muhammad, hans familj och följeslagare. [8]

Fotnoter:

1. Återgiven av Imam Ahmad i *Musnad al-Makkiyyin*, hadith från Rabi‘ah ibn Abbad al-Dili (må Allah vara nöjd med honom), nr 15593, med formuleringen: "O människor...", och även av Ibn Hibban (14/6562).
2. Återgiven av Imam Ahmad i *Musnad al-Makkiyyin*, hadith från Rabi‘ah ibn Abbad al-Dili (må Allah vara nöjd med honom), nr 15593, med formuleringen: "O människor...", och även av Ibn Hibban (14/6562).
(Upprepad referens)
3. Återgiven av Muslim i *Kitab al-Imarah*, kapitel om skyldigheten att hålla trohetseden till kaliferna i rätt ordning, nr 1844.
4. Återgiven av Ahmad i *Baqi Musnad al-Mukthirin, Musnad Abi*

En allmän introduktion till islams religion och vad sändebuden kom med

Hurayrah, nr 8729.

5. Återgiven av Muslim i *Kitab al-Iman*, kapitel om att förklara tro, islam och ihsan, nr 8.
6. Hadithen återfinns i *Sahih Muslim* (Iman, nr 8), *Sunan al-Nasa'i* (Iman wa Shara'i'uh, nr 4990), *Sunan Abi Dawud* (Sunnah, nr 4695), *Sunan Ibn Majah* (Muqaddimah, nr 63), och *Musnad Ahmad* (1/28).
7. Återgiven av al-Bukhari i *Kitab Tafsir al-Qur'an*, kapitel om versen: "Så ska Vi underlätta honom till det svåra", nr 4949, och av Muslim i *Kitab al-Qadar*, kapitel om hur människan skapas i sin moders livmoder, nr 2647.
8. Ett vägledande uttalande från Shaykh Ibn Baz, utfärdat med nr 2350/ح den 19/12/1419 H. (*Majmu' Fatawa wa-Maqalat* av Shaykh Ibn Baz, volym 28, s. 76).

